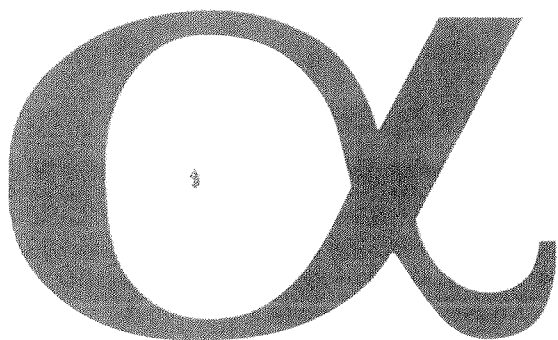

XIV. évfolyam 5. szám Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja 2013. tél III.

Újévi koncert

Idén is megrendezésre került az Újévi koncert. Amint az igazgató úr köszöntőjéből kiderült, az első újévi koncertet még a zeneiskolában rendezték meg, a másodikat már a városháza dísztermében. 2010-ben megépült a kápolnánk, akkor már itt tölthettünk el egy órát a diákokat hallgatva.

Ezen az estén sem csalódtunk az iskola tanulóiban. Idén is volt szóló produkció, de több kamaradarab is. Többen egymást kísérték zongorán vagy gitáron, de hegedűduót és

tamburaegyüttest is hallhattunk. Iskolánk vegyeskara, valamint az ötödikesekből és a hatodikosokból álló énekkar is fellépett. Egy népdal és egy vers is elhangzott az este. A műsor végéhez közeledve könnyebb műfajú előadások következtek. Elhangoztak filmzenék énekelve, fuvolán és trombitán egyaránt.

Láthatóan mindenki nagyon jól érezte magát, elgondolkodott, kapcsolódott a félév fáradalmi után. Az arcokat látva úgy tűnt, mindenkinek megértte eljönni.

Bokor Anna 7.a

A koncertről és a rá való készülésről Zsuzsanna tanárnővel készítettünk interjút:

A tavalyihoz képest miben volt más?

Minden újévi koncert más, mert más a közönség, mások az előadott művek, bár évről-évre (én itt csak 3 évre tudok visszatérni) egyre többen vannak olyanok, akik a következő évben is szívesen fellépnek. Jó alkalom ez nekünk nézőknek is, hogy megfigyelhessük, az előadó mennyit változott, mennyit fejlődött a hangszerjátékában, színpa-

di kiállításában az előző évhez képest.

Nagy élmény (remélem jövőre is lesz alkalmunk hallani őket) volt Eredics Gábor tanár úr ifjú tanítványainak (a tamburán játszó Zetelaki Gáspár, Zetelaki Dániel 5.a és Petricskó Márton 9.a, valamint a harmonikázó Eredics Vince) délszláv muzsikája, ami a legnagyobb tapsot kapta az este.

Hány műsorszám volt?

Ebben az évben 26 műsorszám volt. Székely Zalán (11.a) egy Áprily Lajos verset szavalt, iskolánk 3 énekkara mellett énekesek (Dulai Dóri 10.ny, Cséki Kitti 13.ny, Szabó Bence 11.a és gitáron László Barnabás 10.ny) léptek fel. A hangszeresek közül

fuvolisták (Szénási Dóra 7.a, Schubauer Panni 6.b), trombitások zongorakísérettel (Hagymási András 6.b, Árki Imre 5.b). Kamaradarabok is voltak: zongora négykezeszt adott elő Szilágyi Sára (5.b), M. Tóth Eszter (5.a), fagotton és zongorán is játszott Bagi Boróka és Makkay Annamária (6.b), Tóth Danit pedig zongorán Kelemen Virág kísérte. Hegedűduó szólt zongorakísérettel Hegedűs Tekla (9.ny) és egy volt Mórinczos diák Rácz Alexandra előadásában. Chrzanowska Janka (11.ny) oboázott, míg Herczeg Aliz (7.a) hegedült.

Zongoristák most is szép számmal voltak: Makkay Annamária (6.b), Mazaray Médea (6.b), Tárkányi András (5.b), Döbrönte Zsófi (5.a), Facskó Eszter (9.a), Kis Boglárka (9.ny), Szappanos Ildikó (11.a) pedig saját szerzeményét adta elő.

Újdonság volt, hogy klasszikus gitárdarabot hallgathattunk az 5.a -s Baross Csanád előadásában.

Mennyi időbe telt felkészíteni a diákokat?

Mivel szinte mindenki zeneiskolás közülük, illetve a kórusokkal én dolgozom, ezért ezek az előadott darabok jórészt az első félévben készültek, akkor tanulták meg a gyerekek a vizsgáikra, itt ismételt (vagy ép-

pen a vizsga előtt főpróbaként) adták elő.

Számukra annyival volt más ez az előadás, hogy itt én kísértem őket (két kivétellel) zongorán. November végén indultak meg a hangszeresekkel a próbák, habár volt akivel az első próbám a koncert előtt két nappal volt (de jól kifárasztottam: mondta is, hogy hangszeres órán se fúj annyit, mint amennyit velem kellett).

Melyik osztály volt a leglelkesebb?

Mindig a kicsik, az ötödikesek a legaktívabbak, nem volt ez másként ebben az évben sem.

Tanárnőnek hogy tetszett a koncert? Úgy sikerült, ahogyan szeretete volna?

Nagy és szép élmény volt ez

az év is, a koncert közben hallott tapsokból, látott arcokból úgy tűnik, másoknak is. De ez nem jöhetett volna létre a gyerekeket tanító zeneiskolai tanárok nélkül, a segítő és támogató szülői háttér nélkül, a kollégáim nélkül, akik szintén támogatták az osztályukba járó diákokat, és tapsukkal ott a koncerten együtt örültek a sikerüknek.

Mégegyszer köszönöm minden kedves felépőnek, segítőnek, nézőnek ezt a szép estét, ami után csak azt tudom mondani: „Jövőre veled, ugyanitt!”

Huszár Borbála 10.ny

Az ökumenikus imahét története

A keresztények egységéért nemcsak januárban imádkozunk, de ilyenkor, a keresztény egység imahetén még célratörőbben és közösen is. Az ökumenikus mozgalom lelke az imádság, amellyel a Szentlélek általunk talán nem ismert módon, de közelebb hozza a történelmileg megosztott keresztény egyházakat. Az évenként visszatérő imaszándékot 1908-tól Paul Wattson (1863-1940), a

később katolikus hitre tért episzkopális lelkész indította el. Igazi változást csak a II. vatikáni zsinat (1962-1965) jelentett, amikor a katolikusok nagyobb számban csatlakoztak az imahéhoz, amelyet megerősített az 1964-ben kihirdetett, az ökumenéről szóló zsinati határozat, az Unitatis redintegratio.

Az elmúlt évtizedekben az ökumenikus elkötelezettség katolikus részről egyre nyil-

vánvalóbbá vált, s immár negyvenöt év távlatából olyan gyümölcsöket tud felmutatni, mint a különböző keresztény egyházakkal való párbeszéd megindítása, az üdvösségről szóló evangélikus-katolikus közös nyilatkozat aláírása (1999) és a Charta Oecumenica, az európai keresztényeket érintő közös ökumenikus alapelvek megfogalmazása (2001).

A katolikus egyház is nagyon korán felfedezte Jézus utolsó vacsorai szándékának – „legyenek mindnyájan egy” – fontosságát, és X. Piusz pápa (1903-1914) áldását adta az „imanyolcadra”. XV. Benedek (1914-1922) az egységért való imádságot 1916-ban kiterjesztette az egész római katolikus egyházra.

XI. Piusz pápa (1922-1939) a bencéseket már 1929-ben sürgette, hogy tegyenek meg mindent a keresztény egység előmozdítására. Dom Lambert Beauduin (1873-1960) így hozta létre a belgiumi Chevetogne-ban az ökumenikus monasztikus közösséget. Ezt követően pedig Paul Couturier (1881-1953) a lyoni egyházmegyében vezette be az imahetet, amelybe 1935-től már nem katolikusokat is bevont.

Ide tartoznak még a katolikus elkötelezettség kinyilvánításának jelentős dokumentumai: 1995-ből II. János Pál pápa (1978-2005) *Ut unum sint* kezdetű enciklikája, valamint az Európai Unió Püspöki Konferenciái Bizottságának a nyilatkozata *A katolikusok felelőssége és az Európai Unió* (2005) címmel, amely különös hangsúlyt fektet az európai egyházak egységére. A XXI. század elején a kereszténység sokszor széteső társadalmakkal találkozik, ezért Krisztus és az egyház üzenetét csakis összefogással és egységben lehet továbbadni az életük értelmét kereső embereknek.

Az ökumenikus mozgalom már hosszú utat járt be, amelynek során lelkiileg, szellemileg és szervezetiileg is gazdagodott. Folytatni kell ezt az utat, és erősíteni azt a keresztény tanúság- és bizonyágtételt, amely vallja, hogy a feltámadott Krisztussal való

találkozás átalakítja életünket. Sokkal több az, ami bennünket összeköt, mint ami elválaszt.

Forrás: Kránitz Mihály

Szentendrén az Evangélikus Egyház kezdeményezésére 1975-ben kezdődött az Ökumenikus imahét szervezése. A Katolikus Egyház is hamarosan csatlakozott, mert Kiss György plébános egyik, a beiktatásakor megfogalmazott célkitűzése az ökumenikus gondolat terjesztése és ápolása volt: „Már 1977 januári imahétől kezdődően teljes szívvel bekapcsolódtam és kialakult a testvéri kapcsolat mind az ortodox, mind a protestáns-református, evangélikus és baptista-egyházakkal.” Azóta minden év januárjában az öt egyház nyolc alkalommal találkozik. Az egyes egyházak papjai mindig a másik egyház templomában tartanak homiliát. A közös áhítat végén a templomajtóban a papok kézfogással köszöntik a különböző egyházak híveit.

Szentendrén így régebbi hagyomány az egyetemes (ökumenikus) imahét közös, felekezeti ünnepelése, mint a legtöbb helyen az országban. Már a hetvenes években, amikor ilyesminek még a gondolatát is tiltotta a rendőrség - az államra nézve veszélyes szervezkedést láttak benne - a helyi evangélikus, katolikus és református lelkészek vállalták a kockázatot, és híveik részvételével külön engedély nélkül is megtartották a keresztyénség körében egyébként világszerte mindenhol ünnepelt, közös imaalkalmakat.

Csodálatos módon, bizonyára Isten kegyelmes ajándékaként, ezeket a szentendrei összejöveteleket nem tiltották be, csupán az ország más városaiban nem engedélyezték a példa követését. A nyolcvanas években csatlakoztak aztán a helyi ortodox és baptista közösségek is, azóta minden évben egy héten át egymás templomában imádkozunk, immár valamennyi keresztyén egyház részvételével. A rendszerváltásnak nevezett

átalakulás óta az országban mindenhol tar-
tanak ökumenikus imaheti alkalmakat.

Ilyenkor lélekben hatalmasan gazdagod-
hatunk egymás templomának, szokásainak
és áhítatának sajátos többleteivel, és átél-
hetjük a Krisztusban való nagy összetar-
tozás, az egyetemes egyház közösségének
örömét. Néhány év óta minden ilyen estén
teával és egyszerű, közös étkezéssel (agapé,
szeretetvendégség) érnek véget az alkalmak,
ahol személyes találkozásra és beszélgetés-
re is van mód. Egész évben jó aztán vissza-
emlékezni ezekre a találkozásokra, mert a

szeretet legegyszerűbb gyakorlása is erőt ad
és mindenben a jót erősíti.

Azoknak hát, akik még nem vettek vol-
na részt az egyetemes imahét estéin, csak
azt mondhatjuk, feltétlenül tegyék magukat
szabaddá jövő január harmadik hetében, és
meglátják majd, milyen Isten-áldotta, való-
ban igazi szeretetben zajló és jövőbe mutató
alkalmak ezek.

[http://www.szre.hu/_kehely/
kehely_200703.pdf](http://www.szre.hu/_kehely/kehely_200703.pdf)

Gyűjtötte: Bazsó Borka 11.nyek

Sítábor!

**Egyetlen szó arról, hova is tűnt egy
hétre a diákság negyede (fele? háromne-
gyede?) .**

Hát, igen. Azt hiszem ez a mondat:
„Sítáborban vannak!” a legtöbbször elhang-
zott mondattá nőtte ki magát a Refiben,
megelőzve a „Nem fizettél ebédet!” és a „Be-
írok a magatartásfüzetbe!” mondatokat.

Idén Murauba buszoztak a síelni vágyók.
Hiába próbáltunk sokszínű választ kicsi-
karni a síelőkből arra vonatkozólag, hogy
milyen is volt a tábor, szinte mind ugyanazt
vágta rá csillogó szemekkel, fellelkesülten:
„Jó! Nagyon jó!”

Lehet ezzel mit kezdeni?

Persze ez az egy hét „lazázás” az itt mar-
adottaknak is jót tett, hiszen drága tanára-
ink a hiány miatt nem fogták olyan szoro-
san a gyeplőt.

Vannak dolgok, amik annyira jók, hogy
nem is lehet igazán mesélni róluk. Például a
kitűnő évvégi bizonyítvány... az első csók...
az első fizetés... Vagy amikor az ember
sítáborban először csúszik le!!!

Legjobban az iskola honlapján található
képek érzékeltetik, hogy érezték magukat a
táborosak.

Megirigyelted őket?

Hajrá, tessék jelentkezni a jövő évre!

Álljon itt egy reklámszöveg a Sítábornak:

„Jelentkezz, hogy az élmény a Tied is le-
gyen!”

Krulik Virág 8.a

Hogy sikerült a félévi bizonyítvány?

A félévi bizonyítvány tájékoztató jellegű, rávilágíthat a javítandó hibákra, segíthet abban, hogy eldöntsd, hogy hogyan érdemes tovább haladni. Így év végéig lehetőséged van arra, hogy javíts eredményeiden.

Ha nagyon megdöbbenőek az eredmények, akkor valljuk be, nem igazán figyelünk az első félév alatt. A pszichológusok szerint felesleges a most rosszul teljesítő gyereket büntetni, az sehova sem vezet, inkább segíteni kell neki abban, hogyan javítson az eredményeken.

A legszorgalmasabb gyerekek között is ritka az, akinek egyaránt jó érzéke van a humán és a reál tárgyakhoz. Ha már az alsó tagozat felsőbb osztályaiban nehezen megy nektek a matematika, szükség van arra, hogy mielőbb felzárkózzatok. Ha az alapok kimaradnak, később éveken át „vért fogtok izzadni”, és nagy az esélye, hogy meg fogtok bukni, ha nincs mire építkezni. Felmerült a DPR-ben, hogy Ti is tudtok egymáson, és nehezebben tanuló osztálytársaitokon segíteni, ha együtt tanultok, kikérdezitek egymást, elmagyarázzátok egymásnak a leckét. Egyszerűbben: Ti is tudtok egymásnak és magatoknak segíteni, ha ügyes tanulópárokat szerveztek a lecke és a tananyag hatékonyabb elsajátítására. Persze ez nem pótolja az órai odafigyelést és a rendszeres készülést és ismétlést.

Most azonban nézzünk pár tippet arról, hogyan is lehetne jobb a második félév:

1. Döntsd el, hogy mit szeretnél kijavítani!

Ha nem megy a tantárgy, nem szereted, nem érzed a magadénak, akkor különösen nehéz lesz a javítás. Tedd magad motiválttá: vedd rá magadat a javításra, esetleg jutalmat is tűzhetsz ki magadnak. Lehet ez valamilyen tárgyi jutalom vagy egy élmény. Tekintve, hogy nyár elején arathatod le a sikerek gyümölcsét, mondjuk egy élményfürdőzés a haverokkal, egy jól megérdemelt

evadzáró bulizás is szóba jöhet. Ha ez a tantárgy egyáltalán nem a szíved csücske, kiűzhet azt is célnak, hogy tartod a színvonalat: nem fogsz javítani, de rontani sem.

Azt is el kell döntened, hogy összesen hány tantárgyból fogsz javítani. Többen abba a hibába esnek, hogy öt esetleg hat tantárgyból is szeretnének (vagy kell nekik) javítani. Ez nagyon-nagyon sok munkát igényel, főleg, ha az alapokkal is probléma van. Mérlegeld, hogy erőforrásaidból mire telik! Esetleg hasonlítsd össze egy olyan tanévvel az eredményedet, amivel

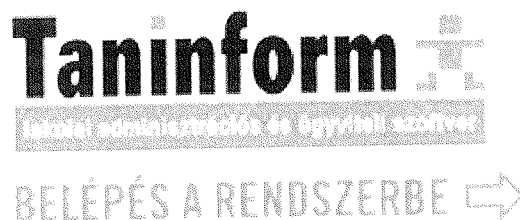
meg voltál elégedve! Akkor mennyit tanulnál? Tudsz most is annyit tanulni, esetleg több energiád van rá?

2. Tűzd ki a célt!

Reális célok megtervezése sokat lendít a tantárgy javításán. Ha most, mondjuk, kettes lettél történelemből, ötös elérése elég reménytelennek tűnik, hiszen nem a féléves, hanem egész éves munkádat fogják értékelni az év végén. Tehát a hármas érdemjegy sokkal reálisabb - mindenki büszke lehet egy ilyen előrelépésre.

3. Találj kisebb célokat!

Ha már tudod, hogy melyik tantárgyból milyen eredményt szeretnél elérni, neki láthatsz a terv megvalósításához. A milliomosok sem egyetlen nap alatt gazdagodtak meg. Ha az alapokról indulnak, akkor először egy kisebb magánvállalkozással kezdik, majd ezt fokozatosan bővítik. Mark Zuckerberg sem az egész világon vezette be az ismert közösségi oldalt. Először csak a helyi egyetemen használták, majd áttért a többi egyetemre is, míg végül sikere elérte Anglián keresztül Európát is. Ezt a tanulásra is tudod alkalmazni. Először elég, ha odafigyelsz a mindennapokban; az is sokat segíthet a tanulásban, ha a tanórákon magadba szippantasz egy kis tudást. Ha ez megvan, akkor akkor koncentrálhatsz a kis dolgokra. A rendszeres felkészülés a jobb

eredmény titka. Ha több kisdolgozat jobban sikerült, akkor már a nagy témazárókra sem lesz annyira megerőltető felkészülni.

4. Kérj segítséget!

Beszélgettem egy lánnyal, aki félévkor hat tárgyból bukott meg. Az ő esetében elég speciális tervet kellett kiagyalni, aminek a segítségével elkerülheti az év végi bukást, vagy legalábbis az évismétlést. Átnézte a ja-

vítandó tárgyakat és néhányat kiválasztott, amit segítség nélkül nem tud kijavítani. A korrepetálás nem szégyen, hasonló esetekben pedig nélkülözhetetlen.

Forrás: <http://www.kamaszpanasz.hu/>

Gyűjtötte: Krulik Virág 8.a

Világjáró diákjaink

Krasznai Zsófia 10.a-s tanuló három hónapot Ausztráliában töltött. Erről kérdeztem őt.

Mikor indultál? Kivel mentél? És milyen volt az odavezető út?

Október 2-án, egy keddi napon indultam, egyedül mentem. A szüleim csak a reptérig kísérték ki. A gépem este ötkor indult volna, de vihar volt Budapesten, így a gép csak egy órával később tudott felszállni. Az átszállásom isztambulban lett volna, onnan mentem volna Szingapúrba, majd Sidneybe, de az Isztambuli átszállást lekéstem 5 perccel. Így egy egész napot várnom kellett, és keresnem kellett magamnak egy új gépet. Ráadásul talákoztam két középkorú magyar emberrel, akik nem tudtak angolul, és megkértek, hogy segítek nekik is repülőgépet találni Brisbane-be. Végül sikerült mindent elintéznem, kaptunk egy szállodai szobát, és ott töltöttük a napot, majd másnap útnak indultunk. Az odavezető utam igazán kalandosra sikeredett.

Miért utaztál Ausztráliába, volt ennek valami különleges oka? Kinél illetve hol laktál? És mennyi időre mentél?

Kicsit több mint három hónapot voltam kint, a nagynénémnél meg az unokatestvéremmel laktam, ők Sidney Maroubra nevű kerületében élnek. Igazából őket mentem meglátogatni, meg természetesen, hogy gyakoroljam az angolt, ezért ott is jártam gimnáziumba.

Hogy érzed, mennyit fejlődött ezáltal az angolod?

Sokkal ösztönösebb lett, és persze megtanulhattam a hétköznapi angol nyelvet is.

Említetted, hogy ott is jártál gimnáziumba. Milyen volt az ottani iskola? Lettek-e ott barátaid? És ha igen, akkor tartod-e még velük a kapcsolatot?

Igazából én mindenkivel jóban voltam, de csak néhányukkal tartom a kapcsolatot. Az ottani gimnázium sokkal könnyebb, mint itt.

Mit csináltál a szabadidődben? Tartottad-e a kapcsolatot az itthoniakkal? Gondolom a családdal rendszeresen beszéltél.

Természetesen, akivel tudtam tartani a kapcsolatot, azzal rendszeresen beszéltem. Ez egy kicsit nehéz volt a tíz órás eltolódás miatt, de amúgy sem alszom olyan sokat, tehát megoldottuk. Szabadidőmben általában várost néztem, vagy ismerkedtem a helyekkel, fürödtem a tengerben, sőt szörföztem is. Kétszer mentem szörfözni, és most már legalább két másodpercre fel tudok állni a deszkán.

Hogyan tudtál lépést tartani az itthoni feladatokkal, tananyaggal? Hogyan sikerültek a vizsgáid?

A vizsgáim eredményei sajnos elég rosszszak lettek, mert nem igazán sikerült lépést tartanom a tananyaggal. Ugyanis úgy lett volna, hogy a szüleim kiküldik utánam a tankönyveimet, de kiderült, hogy ez drágább lenne, mintha újra megvennénk őket. Megpróbáltam megkérni az osztálytársaimat, hogy szkenneljék be a könyveket, órai munkákat, de nem mindig tudtak ebben segíteni. Így egy kicsit nehéz volt tanulnom. Itthon tanultam meg mindent a vizsgák előtti két hétben.

Bazsó Borka 11.ny

Meleg, mint a gyapjú

*Igével teremtet
Gyapjúval befedett
Száz folyó vizével
Meghintett nemezéd
Suhanó szép leány
Ragyogó porcelán
Fehérből, mint a hó
Gyöngy, kagyló derekán
Suhogó szép selyem
Hozzá nem mérhetem
Nemezem vigyázom
Szakadatlan legyen
Ne porladj soha szét
Tíz-rácsos sátor-ék
Mindenkit betakar
Hat-rácsos sátor-ék
Nyári szél ellen óv
Ős-öreg nagyanó
Minden nap ilyen vig
Nemezünk ragyogó.*

A gyapjú hazáját Közép- és Belső-Ázsiában kell keresnünk, azokon a vidékeken, ahol a juhtenyésztés széles körben elterjedt. Bár a kínaiak és a görögök is ismerték, a nemez az ázsiai puszták nomád népeinek kultúrájában volt kiemelkedő fontosságú. A fában szegény területeken a hideg elleni védekezésben játszott kulcsszerepet a birka-gyapjúból és vízből erős gyúrással előállított nemez, amiből a legkülönbözőbb használati tárgyak készültek.

A nemezkészítés különleges pontja a magyar kultúrában. Olyan kézműves mesterségről van szó, amelynek gyökerei népközt több ezer évre nyúlnak vissza. Mi vagyunk a legnyugatibb nép, amely ősi mesterségeként művelte a nemezkészítést.

Mára a nemez vesztett jelentőségéből Ázsiában is, de nem tűnt el. Magyarországi elterjesztéséért Nagy Marinak és Vidák Istvánnak lehetünk hálásak, akik hazánkban először szerveztek magyar nemezkészítő tanfolyamot a nyolcvanas években. Többek közt az ő érdemük, hogy a Nemezművészeti Világtalálkozót 2004-ben hazánkban rendezték meg.

Nagy Mari és Vidák István textilművészek gyermekeinek egyike Vidák Anna nemezké-

szítő, aki egyik mesterem. Másik mesterem Szedlák József, aki szinte a kezdetek óta együtt dolgozott a családdal. A pesthidegkúti Magyar Hagyomány Műhelyben kezdtem el sajátítani az alapokat a Népművészet Ifjú Mestereitől, 2008-ban. Megismerkedtem a gyapjú feldolgozásával: tisztításával, festésével, a térbeli és a sík nemez készítés fortelyaival, a skandináv és az ázsiai hengerléses módszerrel.

Nemezelő szakköröm 2011 októberében indult, 10-15 fővel, amely havonta egyszer négy órában tömbösítve, minden hónap utolsó péntekén. A foglalkozáson elkészített nemeztárgyak általában kapcsolódnak az éppen aktuális évszakhoz, ünnephez (pl. angyal karácsony előtt, himzett tojás húsvétkor...).

A 2012/2013-as tanévben az első szakkör szeptember utolsó péntekén volt, és azóta is minden alkalomra várom az ügyes, alkotni vágyókat.

Mátyás Andrea Helga tanárnő

**Álmomban:
A színes réten**

Álmomban egy hegyen álltam,
virágos rét közepén.
Ez a rét igazán különleges,
nincs eleje, sem vége.
Ameddig ellátsz,
mindenütt gyönyörű virágok,
melyeket leírni lehetetlen...
„Gondold azt, hogy mikor felébredsz,
s észreveszed, hogy a napsugarak,
melyek rajtad cikáznak: színesek.
Gondold azt, hogy azt hiszed:
a sugarak csupán játékor üznek Veled.
Ezért felkelsz, és mamuszban elindulsz
a szivárvány vége fele.
Csakhogy akkor feltekintesz
és látod a millió és ezer színt:
sárgát, pirosat, kéket... sokat.
Úgy érzed, hogy ezt nem ejtheted
fogságba, hisz nem sajátíthatod ki.
Úgy érzed, el nem veheted.
Inkább itt minden egyes színt
egy fehér virágnak ajándékozol.
Így minden, aki észre akarja venni
a fehérben-feketében a szivárvány
összes színét, csak idejön a rétre.”
Én most itt állok a „százszorszépek” közepén,
és most jövök csak rá, milyen színes vagyok Én.
Mert mindenkit fehérre formáltak,
és mindenkinek a saját feladata:
hogy megfelelje a színét.
Én már megfelelje a színét.
Én már megfeleltem az enyém,
és most látom csak igazán,
Milyen színes körülöttem a Világ.

Péterfy Emma 6.a

Ifi alkalmaink

**A SZRE IFI-je minden héten, pénteken
várja az érdeklődő diákokat a Rákóczi
u. 14. szám alatt 18 órától.**

**Lovadi tanár úr játékokkal, közös be-
szélgetésekkel, zenehallgatással, zené-
léssel invitálja a gyülekezet ifjúságá-
nak apraját nagyját.**

**Gyertek minél többen, rajtatok is mű-
lik, hogy jól érezzük magunkat!**

Sudoku

		6			9	1		3
		1				4	8	
3			2		1			
5				7		6		
2		9		1		3		5
		7		3				2
			1		6			7
	7	2				5		
4		3	7			8		

	4			6		1	7	8
6		5						
8			7	9			6	5
			5		8			
9				7				4
			9		6			
4	8			5	3			6
						3		2
3	2	7		8			5	

Impresszum:

főszerkesztő : Dr. Török Márta, **diákfő-
szerkesztő**: Bazsó Borka 11.ny, **olvasó-
főszerkesztő**: Kun Csabáné Kovalik Ju-
dit, **olvasószerkesztő**: Poros Júlia, **felelős
kiadó**: Földi János igazgató **fotó**: Ferenczi Alpár

aktuális számunk szerzői: Péterfy Emma 6.a,
Bokor Anna 7.a, Krulik Virág 8.a, Huszár Borbá-
la 10.ny, Bazsó Borka 11.ny **tördelés-techni-
ka**: Köpeczi-Bócz Balázs 12.a, Tóth Ádám 12.a